

Thomas Rønn-Aar
Lurevegen 516
5912 Seim

Seim, 18.2.2016

Vedr. bassenganlegg i Lurevegen 516, Gnr. 155 – bnr. 20/31 i Lindås kommune

Jeg viser til vår samtale om ovenfor nevnte bassenganlegg og gir her en kort oppsummering av det formelle hendelsesforløpet i forhold til Lindås kommune sin saksbehandling av tiltaket. Jeg vil avslutningsvis også kommentere mitt syn på at dette kommer opp som en lite hyggelig sak nå.

Eiendommen Gbnr. 155/20,31 er på mer enn 1,8 mål. I 2005 er uteanlegget 100 % opparbeidet med bl.a. ca. 1 mål grøntanlegg (plen). Vi bestemte oss våren 2005 for å anlegge basseng i hagen.

Jeg oppsøkte personlig byggesaksavdelingen i kommunen for å forhøre meg om søknad og regelverk knyttet til å bygge utendørs basseng i egen hage.

Saksbehandleren jeg snakket med forklarte at jeg ikke behøvde å søke, men få ut nabovarsler og sende inn melding m/skisse om tiltaket til kommunen. Det viktige når det gjaldt basseng var at det skulle sikres som brønn i samsvar med - den gang - Pbl § 83 ved at jeg måtte sikre bassenget mot drukningsulykker, enten med høyt gjerde, innbygging eller tildekking når det ikke var i bruk eller under oppsikt. Utforming av basseng og størrelse på terrassen bassenget skulle nedfelles i var etter det jeg forsto underordnet idet det ble bygget frittliggende og ikke sammenbygget med boligen. Det ble derfor å betrakt som en del av hageanlegget og som sådan uten interesse for byggesaksmyndighetene.

Etter å ha tenkt på dette svaret noen dager tok jeg på ny kontakt med kommunen, denne gangen med annen saksbehandler, for å forsikre meg om at jeg hadde forstått korrekt det jeg oppfattet første gangen - at dette kun var et meldepliktig tiltak. Det fikk jeg bekreftet.

Med dette som bakteppe laget jeg en skisse, gikk runden til naboene og fikk signert nabovarslene av samtlige naboer. I tillegg gjorde jeg avtale med eier av 155/8 om at jeg kunne avvike fra 4 –metersregelen og bygge terrassen m/gjerde rundt med ene langsiden inntil utmarksgrensen hans.

Papirene ble sendt til kommunen i form av melding med tilhørende nabovarsler, avtale om fravikelse av 4-metersgrensen og skisse av basseng/terrasse.

I samsvar med gjeldende regelverk ventet jeg i to uker på tilsvar fra kommunen. Da jeg ikke hørte noe innen disse to ukene kunne jeg starte arbeidet, hvilket jeg gjorde.

Anlegget sto ferdig og ble tatt i bruk sommeren 2006.

Det er aldri holdt kartforretning for eiendommen. I den sammenheng – i forhold til at det på kartet ser ut som om terrassen krysser grensen – kan det nevnes at den grensen som er tegnet inn er unøyaktig og følger ikke grensesteinene. Dette er bekreftet av Terje Villanger på planavdelingen i kommunen. Virkeligheten er at hele terrassen ligger innenfor grensen til 155/20 med ca. 1 – 0,5 m. Det står også en stolpe som er tegnet inn og som på karte synes å stå på naboeiendommen. Den står innenfor gjerdet på bruk nr. 20. Dette vil man kunne få bekreftet med å virkelighetskontrollere.

2 og ½ år etter at jeg sendte inn papirene mottok jeg en telefonisk henvendelse fra Angelica Fefilova ved Byggesak i Lindås kommune som opplyste meg om at kommunen var blitt oppmerksom på at jeg hadde et bassenganlegg i hagen min, og at dette ikke var omsøkt. Hun forklarte at hun ikke kunne

finne papirer på saken i det hele tatt, og jeg tilbød meg å sende inn kopi av dokumentene i saken på nytt. Hun takket nei og begrunnet det med at hun ville sjekke ut internt en gang til først.

Så, noen dager senere - i brev datert 12.11.2007 fra Angelica Fefilova - ble jeg gjort oppmerksom på at det var feil i meldingen jeg hadde sendt i mai 2005, idet tiltaket var søknadspliktig. Som begrunnelse ble det henvist til bestemmelser i Pbl § 83 og at permanente basseng med størrelse over 15 m² og dybde mer enn 20 cm var søknadspliktige. Om det siste er å anføre at det står ingen ting om størrelse eller dybde i § 83 i Pbl av 1985 med forskrifter. (Det gjør det heller ikke i dagens Pbl § 28 – 6, som omhandler det samme).

Jeg tok umiddelbart telefonisk kontakt med Angelica Fefilova og bekreftet at jeg ikke hadde søkt og henviste til at jeg hadde sendt melding, slik jeg var blitt instruert av kommunens saksbehandlere. Få dager senere fikk jeg et nytt brev fra kommunen - dette datert 14. november 2007 (altså skrevet 2 dager etter det første) - der jeg ble gitt løyve til tiltak om bygging av basseng. Løyvet henviste til min melding datert 23.5. 2005.

Nok en gang tok jeg umiddelbart kontakt med Fefilova. Denne gang for å forsikre meg om at kommunen hadde korrekte opplysninger om bassenget og sikringen av bassengområdet. Dette for at det på et senere tidspunkt ikke skulle kunne oppstå tvil om anleggets beskaffenhet, størrelse og plassering. Således inviterte jeg derfor kommunen v/Angelica Fefilova og/eller annet kompetent personell til å gjennomføre en befaring sammen med meg. Det ble avslått som unødvendig med henvisning til at man allerede hadde vært på stedet og sett anlegget.

For ordens skyld tar jeg også tas med her at det i tilsagnsbrevet av 14.11.2007 ble opplyst at kommunen frafalt krav om saksbehandlingsgebyr vedr. behandlingen av denne byggesaken. Årsaken til innrømmelsen var at Lindås kommune ikke hadde oppfylt sin plikt om saksbehandlingstid innen 12 uker. I realiteten ble derimot behandlingstiden 128 uker.

Det fremstår derfor som mildest talt underlig at dette kommer opp som en sak nå og at min handlemåte og hensikter i kontakten med kommunens byggesaksavdeling trekkes i tvil, og til alt overmål forsøkes kriminalisert.

Jeg tar sterkt avstand fra insinuasjonen i den henvendelsen du har fått fra kommunen om bassenganlegget. Der må da være viktige saker å bruke tid på!

Hilsen
Audun Rønn, sign